VÝLET DO KOŠIC

Letní prázdniny už letos vzaly definitivně za své a děti školou povinné se již více jak týden nutí usedat v pohodlí školních lavic. Je čtvrtek 10. 9. 2026 ráno a křimický mikrobus nás jedenáct přihlášených členů US IPA Plzeň postupně nabírá, aby nás odvezl na ruzyňské letiště. I přes hustý provoz a zácpu na dálnici jsme přijeli s příjemnou časovou rezervou. Odbavení proběhlo bez problémů a káva na letišti přišla vhod. Než jsme se všichni nadáli, seděli jsme na palubě letadla a s přibývající rychlostí jsme stoupali vzhůru novým dobrodružstvím. Netrvalo to více jak hodinu a podvozek našeho letadla se opět dotkl země. Před košickým letištěm na parkovišti na nás netrpělivě čekali slovenští IPA kolegové, kteří nás po upřímné a srdečné zdravici odvezli svými vozidly přímo do srdce Košic do hotelu CONGRESS. Po ubytování v hotelu jsme po skupinkách vyrazili do centra. Asi po sto padesáti metrech od hotelu nás příjemně překvapil monumentální pomník vojákům rudé armády, osvoboditelům Československa od německých fašistických okupantů.

Ale to největší překvapení na nás teprve čekalo. Když jsme přišli na náměstí, přivítal nás zde kostel sv. Michala a za ním katedrála sv. Alžběty. Dvě krásné historické stavby, které tvoří dominantu náměstí. Za nimi se tyčila Urbanova věž, a za ní park, který je součástí náměstí. Středem parku jsme došli k nádherné zpívající fontáně.

Nutno dodat, že to nebyly jediné skvosty košického centra. V okolí se nacházelo několik krásných útulných hospůdek, kde jsme postupně ochutnávali místní pivní speciály a stejně tak i čepovanou plzeň. A je třeba říci, že i tam ji čepovat umí.

V pátek v devět hodin ráno, jsme se všichni po vydatné hotelové snídani sešli u přistaveného autobusu. Naším cílem byl Dukelský průsmyk, kde jsme chtěli vzdát hold všem vojákům osvoboditelům, zejména těm, kteří zde položili svůj život. Vše probíhalo pochopitelně za doprovodu slovenských kolegů, kteří se na cestu vybavili tradiční místní pálenkou, která se zanedlouho rozlévala mezi všechny přítomné v autobusu. Asi jediný, kdo nebyl pálenkou pohoštěn byl slovenský řidič. Cesta byla dlouhá, a tak jsme si ji krátili střídmým ochutnáváním. Konečně jsme zastavili a naše společné kroky vedly k památníku 1. československého armádního sboru. S úctou jsme prošli celé pietní místo.

IPA
ČESKÁ REPUBLIKA
PLZEŇ

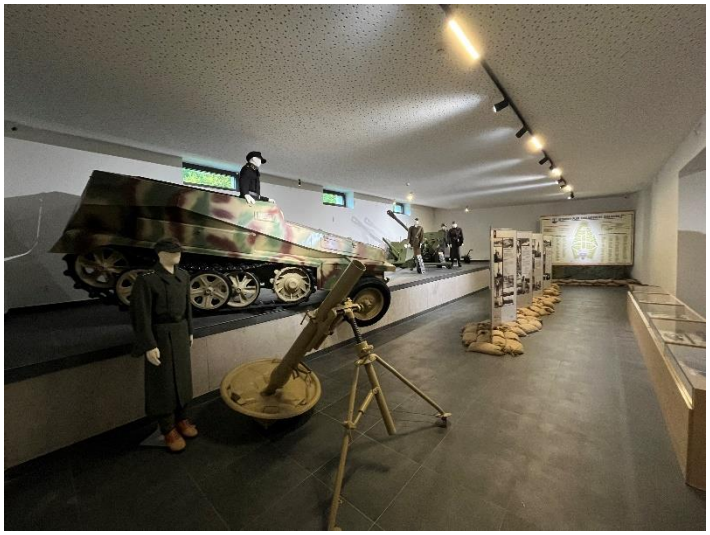

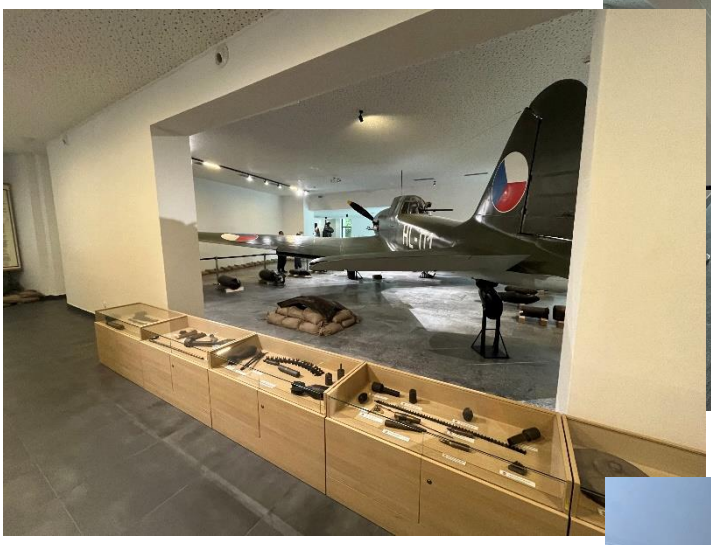

Poté jsme se vydali lesem na nedalekou 52 metrů vysokou rozhlednu, která stojí v nadmořské výšce 550 metrů, na místě bývalé pozorovatelny generála Ludvíka Svobody. Zde se nám naskytl výhled do okolní krajiny a uvnitř rozhledny jsme měli možnost navštívit muzeum.

Cesta zpět probíhala v podobném duchu. Nebylo ale možné vynechat zastávku u Památníku dukelských tankistů nedaleko Svidníku.

Asi v polovině jsme se zastavili na oběd v bistru. Ale další překvapení na sebe nedalo dlouho čekat. Minuli jsme Košice a po chvíli jsme jeli podél slovensko-maďarských hranic, kde jsme po několika kilometrech odbočili na obec Višný Lánec, až jsme dojeli na vyhlášenou rybářskou baštu u Perínských rybníků.

Zde jsme byli srdečně přivítáni a čekalo nás netradiční pohoštění. Ochutnali jsme zde vynikající rybí škvarky a následně nám byl servírován guláš, který byl stejně jako předešlý chod, připravený z kapra. Zvenku skromně vyhlížející dřevěnou stavbu navštívilo mnoho slavných a známých osobností ze Slovenska i z Čech, právě pro vynikající a netradiční rybí kuchyni. Pro znalce a gurmány to byl další skvělý zážitek.

Večer jsme se opět věnovali prohlídce centra Košic a návštěvě malebných zákoutí a vyhlášených hospůdek. Dokonce jsme měli možnost navštívit otevřený koncert pod širým nebem, kde hrála slovenská kapela skladby jak slovenských, tak českých interpretů. Když město zahalila tma a my jsme měli namířeno zpět do hotelu, museli jsme se zastavit u zpívající fontány, protože teprve nyní jsme si mohli opravdu vychutnat to kouzlo barev a světel spojených s tryskající vodou a rytmy hudby.

V sobotu jsme po snídani šli spolu se svými slovenskými kolegy do zdejšího muzea na náměstí. Zde jsme měli možnost prohlédnout si mimo jiné také největší nalezený zlatý poklad na Slovensku. Poklad je uložen v suterénu v zabezpečené trezorové místnosti a skládá se z velkého množství ražených zlatých mincí různého stáří a původu.

Po shlédnutí expozice muzea, jsme společně přešli do středu náměstí, kde se část skupiny vydala na výstup věže katedrály sv. Alžběty a druhá skupina se vydala na prohlídku Urbanovy věže. Potom jsme šli všichni na společný oběd do Kozlovny, kde jsme se po výborném jídle rozešli na poslední individuální prohlídku centra Košic.

Ráno jsme se opět a již naposledy setkali se svými košickými kolegy, kteří nás svými vozidly odvezli na košické letiště. Loučení probíhalo v přátelském duchu a s příslibem, že se těšíme i my na návštěvu košických kolegů v Plzni.

Každý z nás, kdo měl možnost se tohoto výletu zúčastnit, si odsud odvez spoustu zážitků, někdo nové přátele, ale všichni vědomí, že přátelství v IPA nezná hranice. Na závěr je důležité také poděkovat vedení za skvělou organizaci samotného zájezdu, za organizovaný svoz členů a za ostatní, na první pohled malé věci, které však vždy přispějí k pohodlí všech zúčastněných. SERVO PER AMIKECO.

Karel Titl

